

เขาห้ามผมทำ แต่ไม่ห้ามผมคิด ตอนที่ 4 : "การศึกษาต้องมองยาวๆ แต่สำเร็จสั้นๆ"

นำเสนอเมื่อ : 20 ก.ค. 2558

เขาห้ามผมทำ แต่ไม่ห้ามผมคิด

ตอนที่ 4 : การศึกษาต้องมองยาวๆ แต่สำเร็จสั้นๆ

.....

ผมรู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่งที่การปฏิรูปการศึกษาในรอบใหม่นี้ได้รับความสนใจเป็นอย่างมากจากทุกภาคส่วนที่ต้องการเปลี่ยนแปลงเรื่องต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องตัวผู้เรียน ครูผู้บริหาร การบริหารจัดการ หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ทรัพยากรเพื่อการศึกษา

เป็นโอกาสทองสำหรับนักการศึกษาแล้วครับที่จะต้องดำเนินการเพื่อสนองความต้องการของสังคมดังกล่าว

ที่สำคัญท่านนายกรัฐมนตรีก็ไฟเขียวตลอดทาง จะทำอะไรขอให้บอก

สิ่งที่พึงกระทำในขณะนี้

คงต้องแยกเป็นระดับนโยบายกับระดับปฏิบัติการ

นักศึกษาระดับนโยบายต้องมองภาพความสำเร็จทางการศึกษาในระยะ 10-

20ปีข้างหน้าว่าต้องการความสำเร็จทางการศึกษาด้านต่างๆอย่างไรบ้าง หากจะรอดูความสำเร็จอีก 10-20ปี ก็คงไม่ไหว ดังนั้น

ต้องกำหนดเป้าหมายความสำเร็จระยะสั้นตลอดแนว 3 เดือน 6 เดือน 1ปี 3ปี 5ปี...20ปี จะเกิดอะไรขึ้น ตัวชี้วัดต้องชัดเจน

การพัฒนาการศึกษาสู่ความสำเร็จนั้นคงต้องมีความเป็นเอกภาพ บูรณาการทั้งแนวราบและแนวตั้ง

แนวคิดการทำงานลักษณะนี้ไม่ใช่เพิ่งเกิดขึ้น มีมาแล้วแต่ไม่สัมฤทธิ์ผล เพราะไม่มีภูมิคุ้มกันที่มากพอที่จะทำให้ภาพที่คาดหวังไว้ถูกสร้างจนสำเร็จ ประการที่สอง ไม่มีเจ้าภาพผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน ประการที่สาม ระบบการติดตามและประเมินผลอ่อนแอ ประการที่สี่ ระบบแรงจูงใจไม่สัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงาน ประการที่ห้า การสื่อสารเรื่องราวทางการศึกษาให้สาธารณชนรับทราบนั้น เรายังทำได้ไม่ดีพอ

ปัจจุบันนี้เราสามารถเดินต่อได้แล้ว โดยไม่ต้องเริ่มต้นที่ศูนย์ เรามีแผนการศึกษาแห่งชาติเพื่อพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต เรามี Road Map ปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาคนอย่างยั่งยืน และเรามีข้อเสนอเพื่อการปฏิรูปการศึกษาอีกหลายเรื่อง เราอาจต้องรีบเร่งประมวลทุกเรื่อง ร้อยเรียง จัดลำดับตามความจำเป็นและเร่งด่วน สร้างความสำเร็จให้เห็นตลอดแนว บางเรื่องทำได้เลย บางเรื่องต้องแกกฏหมายต้องใช้เวลา 3 ปีจึงจะสำเร็จ บางเรื่องที่เขาใจผิด เช่น หลักสูตรมีเนื้อหามากเกินไป ซึ่งหลักสูตรปัจจุบันไม่ใช่หลักสูตรที่อิงเนื้อหา (Content - Based Curriculum) แต่เป็นหลักสูตรที่อิงพฤติกรรมที่ประมวลเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ (Standard - Based Curriculum) เนื้อหาจะไปอยู่ตรงการนำหลักสูตรไปใช้ หรือที่มักชอบพูดกันว่า เพราะการสอนที่โรงเรียนทำได้ไม่ดี เด็กจึงต้องไปเรียนที่โรงเรียนกวดวิชา ซึ่งหลายคนที่พูดแบบนี้ก็ไมรูด้วยซ้ำไปว่าโรงเรียนกวดวิชาเขาสอนกันอย่างไร แล้วทำไมโรงเรียนของเราจึงไม่สอนเหมือนโรงเรียนกวดวิชาเป็นต้น

เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้
นักการศึกษาจะต้องมีจุดยืนที่สามารถอธิบายให้สังคมเข้าใจ หากเราไม่มีจุดยืน ไม่อิงหลักการ ไม่อิงทฤษฎีที่กล่าวไว้ ใครกระแอมเรื่องใดออกมาก็ซุลมุนวนวายกันไปทั่วประเทศ แล้วยังมัวแก้ปัญหาเฉพาะหน้าไปวันๆหนึ่งเท่านั้น

ที่มา เฟซบุ๊ก [ดร.รังสรรค์ มณีเล็ก](#) วันที่ 20 ก.ค.2558